

عهدنامه میت

به راستی از رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت شده: هر که هنگام مرگ خویش وصیتش را نیکو نکند، نشانه نقص در عقل و مروّت اوست. عرضه داشتند: ان وصیت نیکو چگونه است؟ فرمود: چون مرگ او برسد، و مردم نزد او جمع شوند بگوید

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ

خدایا آفریننده آسمانها و زمین دانای پنهان و عیان بخشنده و مهربان

إِنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ أَنِّي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

من با تو عهد می کنم به حق گواهی می دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه است، شریکی ندارد

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

و اینکه محمد (درود خدا بر او و خاندانش) بنده و فرستاده اوست

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا

و قیامت آمدنی است، شکی در آن نیست

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

و خدا هر که را در قبور هستند برمی انگیزد

وَأَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ

و همانا حسابرسی اعمال و بهشت حق است

وَأَنَّ مَا وَعَدَ فِيهَا مِنَ النَّعِيمِ مِنَ الْمَأْكَلِ وَالْمَشْرَبِ وَالنِّكَاحِ حَقٌّ

و آنچه در آن از نعمتها و خواراکیها، و آشامیدنی ها، و ازدواج وعده داده شده حق است

وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ الْإِيمَانَ حَقٌّ وَأَنَّ الدِّينَ كَمَا وَصَفَ

و آتش حق است، و ایمان حق است. و دین چنان که وصف کرده

وَأَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا شَرَعَ وَأَنَّ الْقَوْلَ كَمَا قَالَ

و اسلام چنان که تشریح فرموده و گفتار چنان که گفت

وَأَنَّ الْقُرْآنَ كَمَا أَنْزَلَ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

و قرآن چنانچه نازل کرد و خدای حق روشنگر است

وَأَنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا أَنِّي رَضِيتُ بِكَ رَبًّا وَبِالإِسْلَامِ دِينًا

و من در خانه دنیا با تو عهد می کنم که من راضی شدم به تو به اینکه پروردگارم هستی و به اسلام برای دین

وَجُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ وَبِالإِسْلَامِ دِينًا

و به محمد (درود خدا بر او و خاندانش) برای پیامبری و به علی برای ولایت و به قرآن به عنوان کتاب

وَأَنَّ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ أُمَّتِي

و اینکه اهل بیت پیامبرت (بر او بر خاندانش درود) امامان من هستند

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي

خدایا تو مرود اطمینان منی هنگام سختی و امید منی به گاه گرفتاری

وَعُدَّتِي عِنْدَ الأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي

و ذخیره منی در کارهایی که برایم پیش آید

وَأَنْتَ وَلِيَّتِي فِي نِعْمَتِي وَالْهُ أَبَائِي

و تو سرپرست منی در نعمتم و معبود من و پدران منی،

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا

بر محمد و خاندانش درود فرست و هرگز چشم برهم نهاده مرا به خود وا مگذار

وَأَنْسَ فِي قَبْرِی وَحَشْتِی وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا یَوْمَ الْقَاکَ مَنْشُورًا

و در قبر وحشتم را برطرف کنی و برایم در پیش خود پیمانی گسترده قرار ده روزی که تو را ملاقات می کنم

این عهد میّت است در روزی که به حاجت خود وصیّت می کند، و وصیت بر هر مسلمانی حق است. حضرت صادق علیه السلام فرمود: تصدیق این معنا در گفتار خدای تبارک و تعالی در سوره مریم آمده است: مالک نمی شوند شفاعت را، مگر کسی که نزد خدای بخشنده پیمان گرفته باشد. و این همان پیمان است. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: آن را بیاموز و به اهل بیت و شیعه خود آموزش ده، که آن را جبرئیل به من آموخت.